

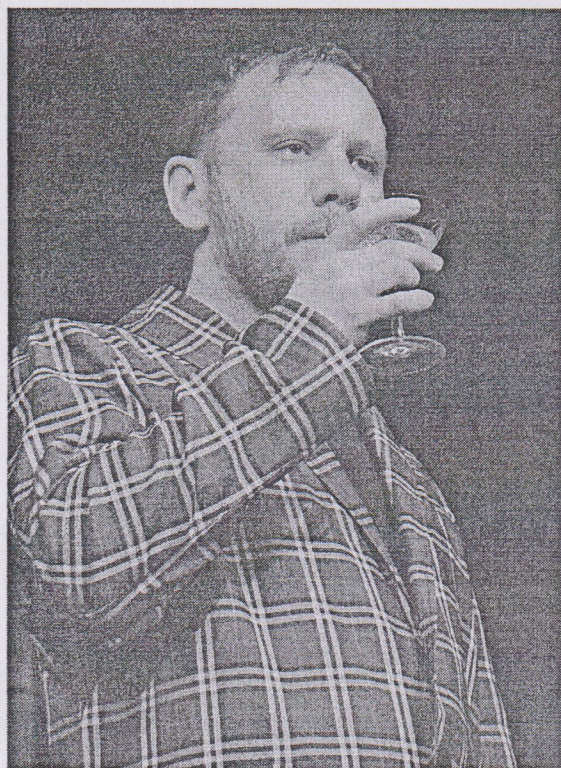
WINTRŮV RAKOVNÍK

3

XXXV. KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
S VÝBĚREM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU DIVADELNÍ DĚČÍN

BŘEZEN 2011

PERSONÁLNÍ ŘEDITEL BYL FE-ÉRIÍ NADŠEN

Na V.A.D. se již rakovničtí diváci naučili těšit. Zatím je kladenský soubor ještě nikdy nezklamal. Počínaje Ságou rodu Rassiní přes například Hotel Infercontinental či Rozpaky zubaře Svatopluka až po Vančurovo Rozmarné léto se vždy jednalo o mimořádně zajímavé inscenace a to si divák velmi dobře pamatuje. Výsledkem bylo mimo jiné i lidmi nabitě divadlo během prozatím poslední kladenské inscenace v průběhu čtvrtčního večera. Po představení jsem se sešel v zákulisí s jedním z tahounů V.A.D. a hlavním autorem scénáře Kazimírem Lupincem. Rozhovor, jak jinak, se točil především okolo Kladna.

žejní mezníky jako jsou nález uhlí a založení Poldovky nemusíš příliš dlouho vybírat. Některé milníky jsou zcela evidentní. Přišlo mi tedy dobré je ztvárnit, tak, jak se skutečně staly nebo třeba i tak, jak se nestaly. Udělat z toho takovou fe-érii. Pohádku. Je tam spousta událostí, které se nestaly. Jde vlastně o směs mezi pravdou a fikcí. Pozor! Je důležité psát to a vyslovovat

Fe-érie. Naše Fe-érie je s pomlčkou, je tam totiž zdůrazněné to Fe – železo!

Jak dlouho vám trvalo, než jste inscenaci nazkoušeli?

Docela dlouho, ale je fakt, že nejrychleji se zkouší ke konci. Když to spočítám od nultého období, tak nám to trvalo, řekněme rok.

Kolik za sebou máte repríz?

Asi pět.

A z toho v Kladně?

Skoro všechny byly v Kladně. Jedna v Činohráku a jedna tady v Rakovníku.

Jak váš humor berou lidi v Kladně?

Dobře. Tam mu rozumějí nejvíc. Báli

jsme se, že inscenaci budou chápat hůře diváci mimo Kladno, ale naše obavy se naštěstí nepotvrdily. Samozřejmě zaniknou některé vtipy a narážky, ale smysl hry zůstává. Každý si totiž dokáže představit, že v těch dobách, jako byl „socík“ nebo ještě starších, to bylo zřejmě všude podobné.

U některých scén jsem si živě představoval, jak se určité typy kladenských občanů rozčilují...

Myslím si, že takový typ člověka spíš do divadla nepřejde. Dokonce se na nás přišel podívat současný personální ředitel Poldovky, která je v současné době spojená s Němci, kteří jsou na svoji pověst a značku poměrně hákliví. Ředitel byl nakonec nadšený a dokonce nás pozval na exkurzi.

Svým způsobem děláte Poldovce reklamou, nepříhodila vám tovarna nějaké peníze na reklamu?

Visí to ve vzduchu a musím říct, že už jsem tím směrem také uvažoval. Pan ředitel se zmínil o nějaké možnosti hrát přímo pro zaměstnance Poldi. Třeba z toho něco získáme touto formou.

Jak jste přišli na téma vaší inscenace?

Většina z nás bydlí v Kladně. Ted' se v kladenském divadle třeba zrovna hraje Jágr, ale dlouhou dobu se tam nehrálo o Kladně vůbec nic. Dokonce i Hrabala nehrál soubor z Hradce. To byl jeden moment a motor, proč vlastně naše inscenace vznikla. Původně to měla být loutková hra. Ještě naučejší, než je naše představení a hodně výtvorná. Nakonec jsem v podstatě došel k tomu, že loutky nějak neumíme a že takhle to také nějak půjde.

Zajímalo by mě, jak představení vznikalo. Jak jste vybírali jednotlivé scény z dějin města?

Je to docela jednoduché. Scény z dějin Kladna jsou docela dané. Ty stě-

Děkuji za rozhovor.
jaš

Divadelní spolek Tyl Říčany

Benght Ahlfors: POPEL A PÁLENKA

Ahlforsova hra je jednoznačně typem provozní komedie, která ne náhodou (spolu s ostatními tituly tohoto autora) bývá často na repertoáru nejrozličnějších zájezdových skupin, oblastních divadel, a samozřejmě i amatérských souborů. Hlavní důraz je v ní kladen na herectví, pro herce nebo v tomto případě pro herečku představuje mimořádnou příležitost.

Jitka Kulhanová se role Věry Malmgrenové zhostila velmi dobře. Dokáže jednat slovem, umí herecké „stříhy“, dokáže pointovat. Jednoznačně inscenaci dominuje. Ostatní herečtí partneři bohužel ne zcela splňují hlavní úkoly svých postav – ne vždy je dostatečně zveřejňován důvod, smysl existence, cíl té či oné postavy v příběhu. Vidíme herectví spíše obecné, bez kon-

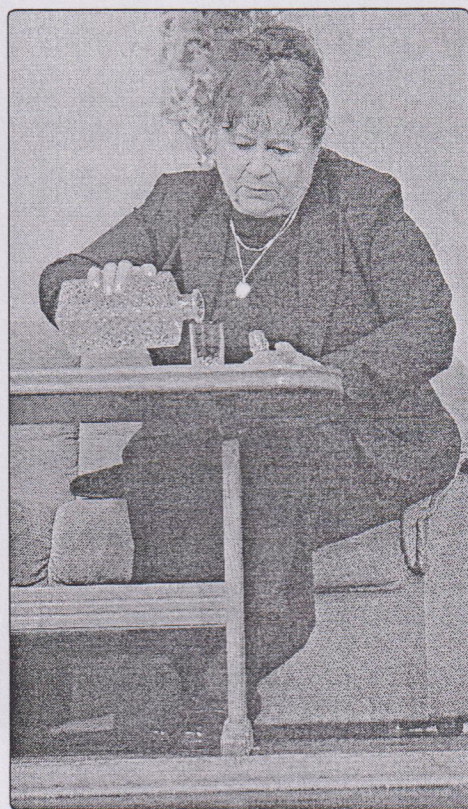
krétních motivací v jednotlivých situacích. Přesnost, konkrétnost řídících úkolů postav by lépe posloužila k jednoduchému a tudíž přehlednému, srozumitelnému tvaru.

Také scénografické řešení, zbytečně popisné, přispívá k výslednému rozpačitému výsledku.

Je třeba ještě připomenout, že tvůrci inscenace z pochopitelných inter-

souborových důvodů přistoupili k razantní úpravě, když místo hospodyně – vrstevnice hlavní hrdinky nechali do příběhu vstoupit její dceru. Hlavní téma Ahlforsovy komedie – téma o tom, že je třeba odložit staré křivdy, osvobodit se od minulosti, abychom mohli i v pokročilém věku smysluplně žít svůj život – se tak bohužel ochudilo o emotivní rovinu a pozbylo na naléhavosti.

Kateřina Fixová

KLADNO, TO JE TO MĚSTO...

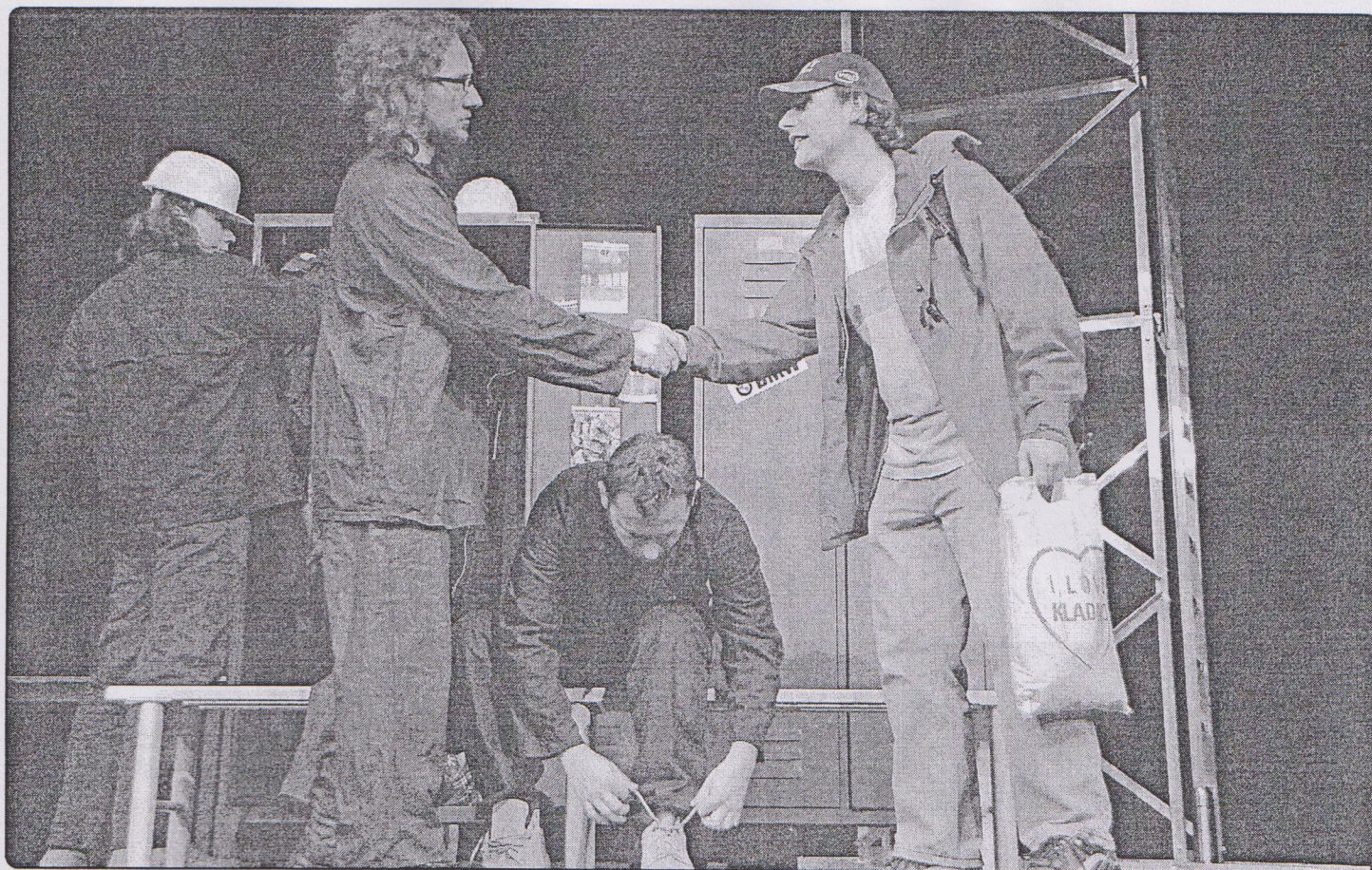
V.A.D. Kladno

Kazimír Lupinec: FE-ÉRIE O Kladně

V.A.D. Kladno opět nezklamalo, ba naopak. Jejich Fe-érie o Kladně musela potěšit snad každého diváka čtvrtěčního večerního představení. A to především proto, že jsme byli svědky nadmíru zdařilé jevištní koláže, mapující současnost i historii „domovského“ města souboru. Inteligentní humor (ve slovní i situační rovině), nadsázka a takřka dokonalý „timing“ patří bezesporu k velkým divadelním přednostem kladenské inscenace. Co však považuji za zcela zásadní, je v těchto souvislostech základní úhel pohledu, který není destruktivně

parodický, a tudíž zjednodušující (což by se jistě nabízelo), ale laskavý a chápající. Rovněž situování celého příběhu do konkrétního prostředí dělnické šatny v nejtýpističtější kladenském podniku se mi jeví jako velmi šťastné. Z tohoto prostředí pak vyrůstá samotné jevištní scénování, které nese veškeré ryzy znaky divadla tzv. autorského. Autorství se promítá do všech složek, autentické herectví nevyjímaje. Před našima očima se odvíjí plejáda vynalézavých, režijně i herecky bravurně zvládnutých situací (např. vznik názvu Poldi, dětství Antoní-

nína Zápotockého, „pohnutý“ osud havíře Evžena atd.). Pokud bychom chtěli najít vady na kráse, připomněli bychom sekvenci o rozporu slov a činů socialistické éry, která je sice vypovídající, ale divadelně nejméně nápaditá. Není sporu, že kladenský soubor V.A.D. vytvořil inscenaci, která snese ty nejprísnejší pa-

rametry. A děkuji, že na závěr nezazněla píseň Kladno, to je to město...

Milan Schejbal

V každém věku člověka může potkat něco hezkého

Již podruhé v letošním ročníku WR jsme měli možnost vidět na prknech Tylova divadla DS Tyl Říčany, tentokrát s hrou Benghta Ahlforse Popel a pálenka. Režisérkou této inscenace je Radana Šimčíková.

Jste specialistkou na komedie?

Je to moje šestá hra, čtvrtá hra pro dospělé. Všechny byly komedie. Uvažovala jsem i o jiném žánru, ale zaprvé nevím, jestli bych na to měla, a za druhé my ve spolku fungujeme ve dvou skupinách. Karel Purkar dělá vážnější hry a já komedie, myslím, že by se to mělo takhle vyvažovat. Též naše říčanské publikum je zvyklé, že uvádíme komedie, máme to zkrátka takhle rozdělené. Baví nás to.

Co Vás vedlo k výběru scénáře?

Dělali jsme od tohoto autora už naší předchozí hru, Divadelní komedie, a líbilo se nám to. Hra vyhovovala i obzazením. Scénář, který by umožňoval,

aby si zahráli všichni, se nehledá lehce. Jsme rádi, že nám to takhle vyšlo.

Zasahovala jste do původního textu? Co například umístění?

Změnili jsme postavu služky, protože jsme neměli dvě starší dámy, takže jsme ji přepsali na mladou dívku. Máme autorskou smlouvu, která nám nedovoluje měnit například jména osob, i to nás vedlo k tomu, že jsme hru nechali v původním umístění.

Scénu si navrhuje sami?

Miloš Kulhan je šikovný truhlář. My si vždycky řekneme, co bychom potřebovali, on to navrhne a vyrobí. Vždycky to udělá tak, že se celá scéna dá krásně

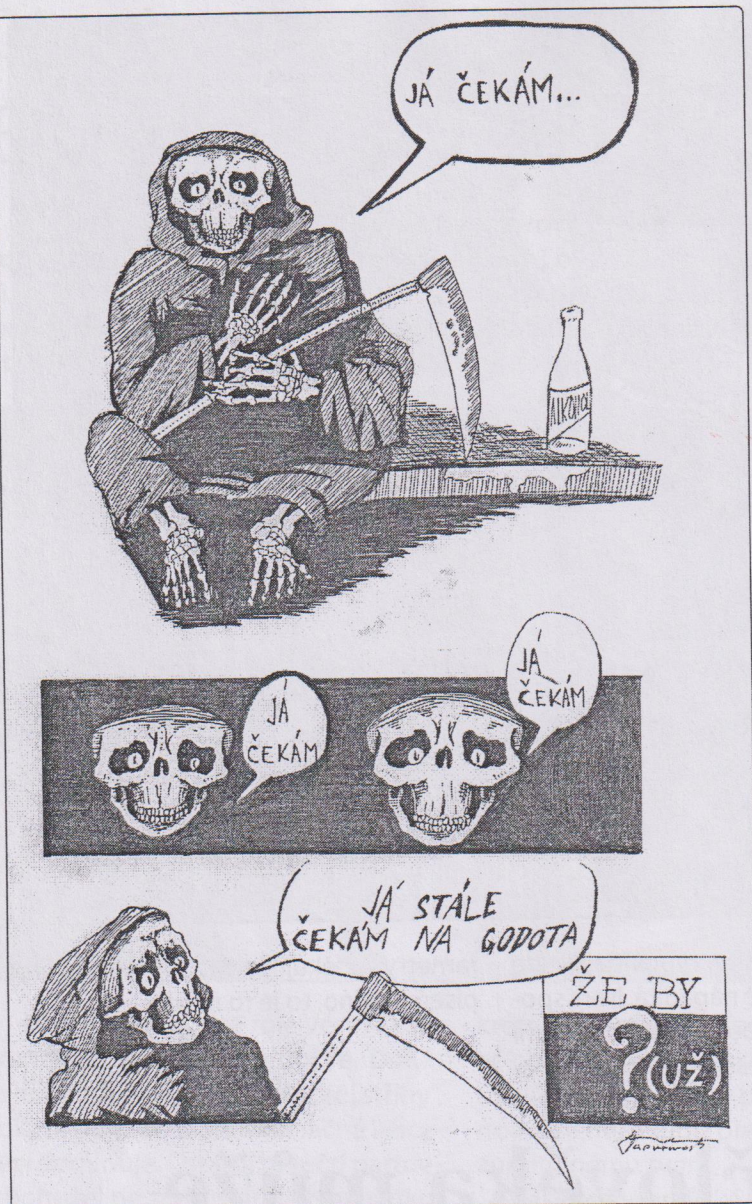
rozebrat a převážet. Opravdu je moc šikovný.

Zkoušeli jste někdy u kulis i jiný než realistický přístup?

Trošku v pohádce, ale podle mě by to těmito hrám neodpovídalo. Většinou komedie potřebují dveře, příchody, nevím, jak by se s tím šlo alternativně poprat.

Co je podle Vás poselství vaší hry?

I když člověk ztratí životního partnera, i když se děti moc nepovedou, že život stále nekončí. V každém věku ještě člověka může potkat něco hezkého, když se nedá. Paní plukovníková je silná osobnost, která si zaslouží ten hezký konec.

Hlediště v očekávání

Program:

Pátek 18. března

10.00 – 12.00

William Shakespeare

SEN NOCI

SVATOJÁNSKÉ

Slánská scéna, o.s.

Slaný

13.00 – 14.00

Rozborový seminář

14.30 – 16.10

Miroslav Horníček

LOUKA PRO DVA

DS J. Voskovce Sázava

16.55 – 17.55

Rozborový seminář

20.00 – 21.05

HOST

Václav Marhoul/

Martin Drahovzal

MAZANÝ FILIP

Mrst'a Prst'a Junior's
při ZUŠ Kouřim

PLURÁL

Zápis z prvního zasedání stínové poroty WR '11; část první, Popel a pálenka: Porthos si přinesl sklenici dvojité whiskey a na mou poznámku, že se to nesluší, si zapálil doutník. K odpolední inscenaci se odmítl vyjádřit s tím, že zpřítomněním alkoholu v zasedání dal podle něj dostatečně najevo svou náklonnost. Johanka z Arku prohlásila, že proti gustu žádný dišputát, ale za ten temporytmus by sekala hlavu. Duch Lana Estacada, máje prsty doširoka od sebe, pořád vrklal stolem, mumlal divné fráze a tvářil se mysticky. Když byl napomenut, aby té duchařiny nechal, ohradil se, že se snaží vyvolat diskusi. Široko někam zmizel, ani nevíme jak. Část druhá, Fe-erie o Kladně: Prorůstání organizovaného zločinu do politiky je už starou známou záležitostí. Ovšem prorůstání politiky do divadla jsme v dnešní době nečekali. Všichni diskutující se shodli, že jde o potenciálně velice nebezpečný jev. To už tu přece ne jednou bylo, máme to zapotřebí i my, demokraté? A viděli jste ten aplaus? Nejdou na to špatně, kolaboranti. Co když méně úspěšné soubory zatouží po podobných ovacích a zkusí to taky? Dojde k redukci divadla na politické zlatokopectví? Nehledě na to, že po prorůstání politiky do divadla bychom se mohli dočkat i reverzního procesu, a to prorůstání divadla do politiky. Pak teprve světe ztřes se...

ZRD

Tiráž

Pišou Petra Jirášková a Honza Švácha, na papír zasvěceně vkládá Pavla Zimmermannová, fotí Jiří Chlum a bedlivým korektorským zrakem střeží Ludmila Strejcová. Toto 3. číslo vyšlo 18. března 2011.